

ஸ்காட்லாந்து வதமைமுகாமில் 80 நாட்கள் நான் இருக்க நேர்ந்தது. ஓர்புறம் அவர்களின் வதமை, மறுபுறம் அவர்களுடன் போராட்டமும் தொடங்கியது. அவை எனது அடிப்படத்தைத் தவேகைகள் சார்ந்த போராட்டமாக தொடங்கியது. இவ்வை விவாதம், கருத்துப் பரிமாற்றம் ... என்று பல வடிவத்தில் தொடர்ந்தது.

இதன் மூலம் வதமைமுகாமின் இறுதிக்காலத்தில், மீண்டும் மீண்டும் கோரியதன் பெயரில் சில சலுகைகளைப் பெற்றேன். 5 அல்லது 10 நாட்களுக்கு ஓர்தடவை, உடல்மலே சிறிது தண்ணீர் ஊற்றி மீண்டும் நான்கு முறை அனுமதித்தனர். எனது தொடர்ச்சியான வற்புறுத்தல் மற்றும் கத்தைத் தல் மூலம் இடக்கிடபைத்திரிகையைப் பெறவும் குளிக்கவும் முடிந்தது. இதன் பின்னணியில் குறிப்பான தெளிவான ஏதோ ஒரு நோக்கம், அவர்கள் முன் இருந்துள்ளது. இது பற்றி விரிவாகக் கீழே பார்ப்போம்.

என்னக்க குளிக்க அனுமதித்தவர்கள் ஒன்று முதல் மீண்டும் நிமிடத்துக்கு உள்ளாகவே இதனை முடித்துவைத்தனர். அரைகூறையான குளிப்பு, ஊத்தையை அகற்றாமல் மலேம் ஊத்தையை உள்வாங்கும் ஈரலிப்பையும் பசுதைத் தன்மையையும் உடல்மலே உருவாக்கியது. மறுபுறத்தில் குளிப்பு இயற்கையான மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. இது சூதந்திரமான இயற்கை சார்ந்த ரசிப்புத் தன்மையை, புத்துணர்வையும் தந்தது. மறுபுறத்தில் எனது தாடி, தலமையிர் நகம் எல்லாம் வளர்ச்சிகண்டு, ஒரு பைத்தியக்காரனாகக் குரிய தோற்றத்தில் மாறியிருந்தேன். இதனை நான் உணர்ந்த போதும், இடக்க கண்ணாடியில் பார்க்கும் வசதி, அந்த வதமைமுகாமில் கிடக்கவில்லை. வதமைமுகாமில் இருந்து தப்பிய பின்பு, அன்று இரவு ஆசைத் தை உரஞ்சி குளிக்க முன்பே, என்னை நான் பார்க்க முடிந்தது. விமலஸே வரன் கிணற்றில் இருந்து எனது விருப்பம் வரை, தண்ணீர் ஊற்றினான்.

இந்த வதமைமுகாமில் நேரத்தைக் கடத்த பொழுதுபோக்கை கண்டு பிடித்தேன். பகல் முழுக் உடம்பில் உள்ள ஊத்தைகளைப் பெரிய நகத்தால் விரண்டி உருட்டவதும், தலையில் பெரிதாக வளர்ச்சிகண்ட உருண்ட மொழிப் பனை பிடிப்பதுமாகவே இருந்தது. என்மலே பிந்து கிடந்த நாற்றம், அத்துடன் அறையின் அனதைத் து ஊத்தையும் சேர்ந்து, மனிதனை அண்பிவாழும் சில உயிரினங்களுக்குச் செழிப்பாக்கியது. பனைகளின் வளர்ச்சிக் குரிய ஒரு செழிப்பை என் தலை வழங்கியது. பனை ஒவ்வொன்றையும் விறாண்டிப் பிடித்து நெரிக்கும் போது, இரத்தம் பீச்சியபிக்கும். அதைவிட அறை மூட்டைப் பிச்சியால் விளைந்து கிடந்தது. இது எனது இரத்தத்தைக் குடிப்பதில், அந்த ஓநாய்கள் போல் என்றும் தோல்வி பெறவில்லை. இந்த ஓட்டுண்ணிகளைப் பிடித்து நசிப்பதும், அந்த மணத்தை ஐரணியப்பதும் கட்ட பொழுது போக்காக மாறியது. இதனைவிட இந்த அறை, மனிதர்கள் அற்ற ஒரு நிலையில், சிலந்திகள் முதல் எண்ணற்ற உயிரினங்களின் விளைநிலமாக எனது வதமை அறையை உருவாக்கியிருந்தது. அங்கு என்றும்பேல் விளக்க முடியாத நிலையில், எனது பல்சுத்தைப் பிடித்து அழிந்து போகும் வகையில் பிச்சிகள் தின்றிருந்ததை, நான் தப்பிய பின்பே அவற்றை அடையாளம்

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

கண்டனம். பின்னால் பரவும் பாலான கொடும்பு (கடவையப்) பற்களை அகற்ற நிர் பந்திக்குப் பட்டனே. இந்தப் பதைத்தியக்கார தோற்றத்தில் நான் தப்பி ஓடிய போதும், நடந்த போதும், என்னை ஒரு பதைத்தியக்கார வேதியில் சினைநோர் பலரும் கருதினர். தப்பிச் சினை ஒரு கட்டத்தில் இருப்பதற்கு மறைபட்ட புலிகள் ஊடாக விலத்திச் சினைபோது, பதைத்தியத் தோற்றம் எனக்கு சாதகமாக இருந்தது. எந்த உடம்புமின்றி, ஒரு கிழிந்த ரன்னிங் காற்சட்டையுடன் சர்வசாதாரணமாக விரைவாக என்னால் போக முடிந்ததற்கு, இந்த வதை மூகம் உருவாகிய பதைத்தியக்கார தோற்றம் எனக்கு கைகொடுத்தது. அத்துடன் அது தாழ்த்தப்பட்ட பிரதேசம் சார்ந்ததாக இருந்ததால், அதுவும் இயல்பாக கைகொடுத்தது.

03.05.1987 அன்றும் மதிய உணவு தரப்படவில்லை. இரண்டு மணியளவில் மாத் தயா வந்து அறைக்குள் புகுந்தான். அங்கிருந்த மசேயில் தாவி ஏறிக் கும்பிக் கொண்டான். கட்டையான அந்த உருவம், மலை போன்ற வக்கிர முகப்பாவம் கொண்ட தபித்த மூகத்தில், எந்த மனிதநேயமும் இருக்கவில்லை. பாசிச வக்கிரமே பிரதிபலித்தது. தனது மூதல் சித்திரவதையை நேரடியாகவே தொடங்கினான். மசேயில் இருந்தபடி என்னை தனது காலுக்கு முன்பாக முழங்காலில் இருக்கக் கோரினான். "உனக்குத் தெரிந்த எல்லா உண்மைகளையும் கற்று" எனக் கோரினான். "உனக்கு என்ன தெரியும்" என்றான். நான் வறும் பிரச்சார உறுப்பினர் என்று கறினேன். எனக்கு எதுவும் தெரியாது என்றேன். காலால் இருந்தபடி அடித்தார். நடுஞ்சு மூகம் எதுவும் அவனது கால்களில் தப்பவில்லை. பழைய காயங்கள் வலிகொண்டு வலித்தது. மசேயில் இருந்தபடி காலால் அடிப்பது வசதி குறைவாக இருந்திருக்க வேண்டும். இறங்கியவர் என்னை வறும் இடத்தில் மீண்டும் அது போல் இருக்கக் கோரினார். காலால் எட்டி எட்டி அடித்ததுடன் உதைத்தான். அந்த மலையைக் குன்றுக்கு தான் விரும்பிய இடத்தில் அடிக் வசதி குறைவாகவே தொடர்ந்தும் இருந்திருக்க வேண்டும். பின்னர் கையால் தாக்கியவர், உண்மையைக் கற்றுக் கறினான். ஒரு மணி நேரமாக முக்கி முனங்கி தாக்கியவர் முன், நான் எதுவும் தெரியாது என்றேன். அத்துடன் எதுவும் என்னிடம் இல்லை என்றேன். ஆனால் அவர்கள் எதையோ தெரிந்துள்ளனர் என்பதை புரிந்து கொண்டனே. ஆனால் என்ன என்பதை என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நான் தொடர்ந்தும் எதுவும் கொடுக்கவாழவில்லை என்றேன். எதுவும் தெரியாது என்றேன். மாத் தயா தனது கை காலால் அடித்துக் களைத்த நிலையிலும், இப்படி அடிப்பது அவருக்கு வசதிக் குறைவை தொடர்ச்சியாக ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

என்னை அப்படியே இருக்கும்படி கறிவிட்டு வளியேறினான். அரமணி நேரம் கழித்து ஒரு சிறிய மசேயையும், ஒரு கதிரையையும் அங்கு இருந்தவர்கள் கொண்டு வந்து வதைத்தனர். சிறிது நேரத்தில் மாத் தயா உள்ளே வந்தான். வரும் போது தும்புக் கட்டை தபி ஒன்றைக் கொண்டு வந்தான். முழங்காலில் இருந்தபடியே இரண்டு கையையும் மசேயில் விரித்து வகைக்க கோரினான். தும்புக் கட்டை தபியால் ஓங்கி என் விரல்களில் அடிக் கத் தொடங்கினான். மணிக்கட்டின் கீழ் விரல்கள் மலே ஓவ்வொரு அடியும் பளீர்பளீர்ப் என்ற சத்தத்துடன் தபி கீழ் இறங்கியது. நாடி நரம்பெல்லாம் சூள் எரிட்டு வலித்தது. வலி தாங்காது அலறினேன். அபிமலே மலேம் அச்சொட்டாக வகைக் கொண்டது. விரலின் நுனியில் படும் போது, வலி சொல்லிமாளாது. நான் அலறிக் கொண்டிருந்தனே. ஒரு கறுத்த கட்டை தும்புப் பின் அபிமலே அடியை,

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

உணர்ச்சியற்ற வகையில் வலிக்கு மலே வலியாக ஏற்றுக் கொள்ளும் இசைவாக்கத்தை உடலும் மனமும் அடையாது. எதிர் மனப்பாங்குடன் கட்டிய ஓர் மனம், கபோமும் கொப்பித்தது. எதையும் தாங்கும் மனப்பாங்கு பிரதிபலித்தது. எம்பி எம்பி முக்கி முனங்கி அடித்த மாத் தையா களதைத் துப் போன நிலையில், மாத் தையா சூரஸே என்ற பாசிட்டான ககைக் கலியை அழைத்தான். அவர் வந்தவுடன் அவரிடம் தடியை கொடுத்து அடிக்கக் கோரினான். களதைத் துப் போன மாத் தையா களபை பாற கதிரையில் தொப்பென்று அமர்ந்து கொண்டான். களதைத் துப் போனவன் களதை ரகுளிர் பானம் ஒன்றை வரவழைத்துக் குடித்தான்.

சூரஸே 18 வயது கொண்ட, பயிற்சி பெற்ற இளைஞன். அவன் அடிப்பதை ரசித்ததுடன், அதையே உற்சாகத்துடன் சயித்தான். அவனுக்கு அடிப்பதில் அனுபவம் இருப்பதை, அடிக்கும் போதே கூறி தவறாத அனுபவத்தை நிறுவினான். அடியின் வகை கடுமையானதாக இருந்தது. தொடர்ச்சியான அடிகளை அடித்த நிலையில், தடி சிதம்பி உடையது. மாத் தையா புதிய தடி எடுத்துவர உத்தரவு இட்டார். அவன் எடுத்துவரச் சின்றான். இதன் மலம் பல தடிகள் அங்கு அடிப்பதற்கு தயாராக இருப்பதை அது பற்றை சாற்றியது.

இதற்கிடையில் மாத் தையா மஞ்சளில் அடித்து என்ன கொடுத்துய் என்று மீண்டும் கேட்டான். நான் எதுவுமில்லை என்றேன். அதற்கிடையில் அவன் மீண்டும் ஒரு தும்புக்கட்டை தடியுடன் திரும்பி வந்தான். மீண்டும் அடிக்கத் தொடங்கினான். நான் வலியினால் அலறிக் கொண்டிருந்தேன். இந்த ஓநாய்களுக்கு எதிராக ஓர் மம் மிக்க எதிர்ப்பை, கத்துவதை நிறுத்தி வளிக் காட்ட எண்ணினேன். ஆனால் அது சித்திரவதையை வரமொழியை கட்டும் என்பதால், வலியை இயல்பில் இயற்கையின் போக்கில் வளிப்படுத்தினேன். சூரஸே அடித்து களதைத் த நிலையில், தட்டுத்தடுமாறி அடித்த அடியொன்று சமாந்தரமாக புத்து விரல் மலே விழுத் தவறி ஓர் விரல் மலே விழுந்ததால், அந்தத் தடி இரண்டாக உடையது. ஆனால் எனது விரல் சூள் விட்டது. இந்தளவில் 200க்கு மேற்பட்ட அடிகளை எனது மணிக் கட்டைக்கு கீழான புத்து விரல்களும் எதிர் கொண்டு எதிர் வின்னையாற்றின. எனது கை கொழுகட்டை போல் வீங்கிக் கிடந்தது. அத்துடன் அவனை போகச் சொன்ன மாத் தையா, என் முகம் நெஞ்சில் காலால் எட்டி அடித்தான். என்ன கொடுத்துய், உனக்கு என்ன தெரியும் என்று கேட்டான். நான் எதுவும் தெரியாது என்றேன். அப்படியே மூங்கு காலில் இருக்கும்படி கறிவிட்டு அறையை விட்டு வளியேறினான். சிறிதுநேரத்தில் மீ வர் வந்தனர். எனது கையை பின்புறமாக சணல் கயிறு கொண்டு இறுக்கியதுடன், அதையே வரிந்து கட்டியவர்கள், நுனிவிரல் நிலத்தில் பட மீண்டும் உயர்த்தி கட்டிவிட்டுச் சின்றனர். இது இரவு பகலாக தொடர்ச்சியாக மீண்டும் நாட்கள் நீடித்தன. எனது கை வீங்கத் தொடங்கவும், கயிறு அதை விட மறுக்கவும், வீங்கி இறுகியது. இது இயற்கையான சித்திரவதையை தொடர்ச்சியாக தந்து கொண்டிருந்தது.

இரவில் அடிக்கடி குளிர்நீர்தான் என மலே ஊற்றிவிட்டுச் செல்வார்கள். தலையில் இருந்து வழியும் தண்ணீர்தான் நக்கி குடிக்க முன்வைனேன். நீர்தான் என மலே ஊற்ற

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

களேவியை விட்டு, இது கொடூரத்தாயா?, அது கொடூரத்தாயா? என்று பொருட்களைக் கூறித்துக் கேட்கத் தொடங்கினார். இதில் இருந்து என்னால் புதிய அணுகுமுறையைக் கையாள முடிந்தது. அவர்கள் எதற்குக் கேட்கின்றார்கள், அதை கொடூரத்தனே என்று ஒப்புக்கொள்ளத் தொடங்கினேன்.

அதே நேரம் நான் ஒப்புக் கொண்டதை அபிப்பிராயம் எவ்வளவு வலுவாக ஒரு வடிவமாகியது. இது 6ம் திகதி; இரவு வரையிலேயே பித்தது. கட்சியாக ஐந்துக்கு மறைபட்ட ஆயுதப் பத்தகங்கள் கொடூரத்தை அபிப்பிராயமாகக் கொண்டே, களேவியைக் கேட்டு (அது மட்டும் தான் வசந்தனிடம் கொடூரத்தது சொல்லாதது எஞ்சியிருந்தது) அன்று மாலையும் சித்திரவதை நடந்தது. அபிப்பிராயம் அனைத்தையும் கூறி, அதை எழுதும் வழக்கம் கொண்ட அவர்கள், அன்று நான் வசந்தனிடம் கொடூரத்த ஆயுதப் பத்தகத்தின் மலேப் பேப்பர் வதைத்து, சூரஸைக் கூறிப்பு எழுப்பதை அவதானித்தேன். அந்த இடத்தில் நான் அந்த ஆயுதப் பத்தகத்தைக் கொடூரத்தையும் திடீரென ஒப்புக் கொண்டேன். அத்துடன் வசந்தன் ஊடாக வாங்கிய எஸ்.எம்.ஐ.பி. ஆயுதத்திற்குக் கான மகஸ்சின் என்னிடம் உள்ளதையும் ஒப்புக் கொண்டேன். இதன் மூலம் இயல்பாக நான் அனைத்தையும் சொல்லிவிட்டதாக ஒரு உணர்வு அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தினேன். அத்துடன் நான் இவற்றை நோக்கக் கூறவால் தான் முன்பே சொல்லவில்லை என்ற உணர்வு, அவர்களுக்கு வழங்கினேன். வசந்தன் என்னுடைய தொடர்பில் இருந்த அனைத்து கொடூரக்கல் வாங்கல்கள் உட்பட, நான் அவரிடம் கொடூரத்தப் பொருட்களைப் பற்றியும் கூறிவிட்டான். அத்துடன் அவைகளைப் புலிகள் கைப்பற்றியிருந்தனர். இதில் சிலவற்றை அவர்கள் எனக்கு காட்டினர். முழுமையாக அவர்கள் அனைத்தையும் எடுத்துவிட்டதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன்;.

கூறிப்பு எடுத்தவர் கூடுதலாக திரும்பிச் சென்றார். சிறிது நேரத்தில் கை அவிழ்க் கப்பட்டு நிலத்தில் விடப்பட்டன. சிறிது நேரத்தில் வசந்தன் கண்கட்டப்பட்ட நிலையில் என் முன் கொண்டு வரப்பட்டார். அவர் என்னிடம் இருந்து பற்றிப் பொருட்கள் அனைத்தையும் மீள ஒப்புவித்தார். அத்துடன் அவருடன் இணைந்து வேலை செய்வதற்கு வடிக் கைகளையும், ஒப்புக் கொண்டார். மீண்டும் அவரை அழைத்துச் சென்றவர்கள், என்னையெதிராக விட்டுச் சென்றனர். இரவு உணவு எனக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். தண்ணீர் ஒரு கவளைத் தந்தார்கள். எனது கைகள் தட்டிக்கி இயங்க முடியாதபடி வம்பிவீங்கிக் கிடந்தது. தண்ணீர் ஒரு மாதிரி குடித்த நான், உணவை உண்ண முடியவில்லை. கைவிரல்களை அசைக்க முடியவில்லை. அன்றைய இரவு உணவை அவர்கள் மீண்டும் எடுத்துச் சென்றனர். நான் ஈரத் தரையில் வகைமாக சரிந்தவாடன என்னையெதிராக நித்திரையானேன்.

மீண்டும் திகதி என்னையெதிராக் கட்டியவர்கள் ஆறாம் திகதி வரையிலேயே சிறுநீர் கழிக்க அனுமதிக்கவில்லை. கூடிக் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் (விதிவிலக்காக என் மலேப் போலியான அன்பு காட்டி விலக்கக் வாங்க முயன்ற மாதத்தையாதந்த கௌரிப்பானத்தைத் தவிர) தரவில்லை. ஆறாம் திகதி மலம் வருவதாகக் கூறியதால், மலம் கழிக்க அழைத்துச் சென்றனர். மலத்தை இருந்த என்னால், மலத்தைக் கழுவ முடியவில்லை. கை அதற்கு

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

இசைவாகக் கமற்று இருந்தது. தண்ணீர் விடாயதை ரீக்க, புதிதாக ஒரு வழியை கண்டுபிடித்தனே. காவலுக்கு நிற்பவர் சில வளைகளில் மற்றவர்களுடன் விளையாட்டாக பசேசுச் சொறியும் போது அல்லது விலகும் போது சடாரென மலம் கழுவும் தண்ணீரில் முகத்தை வைத்து, தண்ணீர் ரை உறிஞ்சிக் கொள்வனே. இதனை நான் தொடர்ச்சியாக அந்த வதமைமுகாமில் வழக்கமாக கியதுடன், வாய் வைத்து உறுஞ்சுவது அல்ல கவைத்து அள்ளிக் குடிப்பது என்ற பொது வடிவத்தை எப்போதும் கையாண்டனே. பிற்பட்ட காலத்தில் அவர்கள் ஏ.கே-47 யுடன் பார்த்து நிற்க, தண்ணீரில் கவைத்து சும்மா அலசுவது அல்லது ஏதாவது செய்வது போல் பாசாங்கு செய்தபடி மலத்தைக் கழிக்க தொடங்கிய நான், ஓட்டகம் போல் தண்ணீர் ரை இழுத்துக் கொள்ளும் வழக்கத்தை எப்போதும் செய்தனே. இது போன்றே பிற்பட்ட காலத்தில் ஒரு இரு தடவை குளிக்க அனுமதித்த போது, குளிக்கும் தண்ணீர் ரை வயிறு வீங்கும் வரை குடிப்பதையும் வழக்கமாக்கினனே. குளிப்பதற்காக அல்ல தண்ணீர் குடிப்பதற்காக குளிப்பதை கோரத் தொடங்கினனே.

தொடரும்
பி.இரயாகரன்

29. [புதிய வதமைமுகாமில் மலத்தை நடுவறையிலேயே இருக்கத் தொடங்கி அதன் அருகில் வாழத் தொடங்கினனே. \(வதமைமுகாமில் நான் : பாகம் - 29\)](#)

28. [மே 2ம் திகதி 1987 இல் புதிய வதமைமுகாம் நோக்கி பயணம் \(வதமைமுகாமில் நான் : பாகம் - 28\)](#)

27. [முதலாவது வதமைமுகாமில் எனது அறை \(வதமைமுகாமில் நான் : பாகம் - 27\)](#)

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

26. முதல் நான்கு நாட்களும் தொங்கவிட்ட நிலையில் நடந்த சித்திரவதைகள் (வதை முகாமில் நான் : பாகம் - 26)

25. என்.எல்.எப்.ரி.யே என்னகை கடத்தியிருப்பதாக சொன்ன முட்டாள புலிகள் (வதை முகாமில் நான் : பாகம் - 25)

24. 7.30 மணிக்கு தொடங்கிய சித்திரவதை (வதை முகாமில் நான் : பாகம் - 24)

23. "தற்கொலை செய்வது பற்றி நீ என்ன நினகைகின்றாய்" இதுதான் புலிகள் கட்டி முதற் களேவி (வதை முகாமில் நான் : பாகம் - 23)

22. மாலை 6.30 மணிக்கு புலித் தளபதி தீ பன் என் தலையில் துப்பாக்கியை வைத்துக் கடத்தினான் (வதை முகாமில் நான் : பாகம் - 22)

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

21. [28.04.1987 புலிகள் என்னக் கட்டத்திய அன்று \(வததை முகாமில் நான் : பாகம் - 21\)](#)

20. [புலி அல்லாத அனாவரும் சமீக விரோதிகள் - மாதத்தையா \(வததை முகாமில் நான் : பாகம் - 20\)](#)

19. [புலிப் பாசிசத்துக்கு அஞ்சி, பத்திரிகைகள் அன்று வளையிடாத எனது உரன் \(வததை முகாமில் நான் : பாகம் - 19\)](#)

18. [என்னக் கட்டத்துவதற்கு முன் \(வததைமுகாமில் நான் : பாகம் - 18\)](#)

17. [புலிகள் என்னக் கட்டத்துவதற்கான என் மீ தான கண்காணிப்பு \(வததை முகாமில் நான் : பாகம் - 17\)](#)

16. [எனது பரோட்டமும் புலிகளின் கட்டத்தலும் \(வததை முகாமில் நான் : பாகம் - 16\)](#)

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

15. ஈவிரக் கமற்ற கொலகைகாரத் தனம் தலமைதத் துவத் தை வழங்க, அது தசீயமாகியது (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 15)

14. சூயநிர்ணயம் என்பது மனித உரிமையைக் கோருவதாகும் (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 14)

13. கருத்து எழுத்து பச்சேச்சு சூதந்திரத்தை மறுத்து உருவானதே புலிப்பாசிசம் (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 13)

12. புலிப் பாசிசத்தின் தோற்றுவாய் (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 12)

11. புலிப் பாசிசத்தின் தோற்றமும் என்பது வரலாற்று நீட்சி (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 11)

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

10. புலிகள் பாசிட்டில்களே ஒழிய ஒரு மக்கள் இயக்கமல்ல (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 10)

09. பாசிசம் குறித்து அடிப்படையான தரவுகள் (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 09)

08. மக்கள் விரோத துரோகக் குழுக்களும், அவர்களின் பாசிசக் கோட்பாடுகளும் (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 08)

07. இனவாத யுத்தம் மக்களின் அவலங்களை முடிவின்றி பரெக்சியது (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 07)

06. சிறுபான்மை தசேய இனங்களுக்கு எதிராக சிங்கள பரேனவாதம் (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 06)

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 19 August 2010 06:28 - Last Updated Thursday, 19 August 2010 06:35

05. [பாசிசம் கட்டமடைந்த அரசியல் மீது \(வதவை மாகாமில் நான் : பாகம் - 05\)](#)

04. [புலியின் இந்த வதவைமாகாமுக்கு முன்னும் பின்னுமான படுகொலை முயற்சிகள் \(வதவை மாகாமில் நான் : பாகம் - 04\)](#)

03. [மக்களின் ஓடுக்கும் தசையம், பாசிசத்தின் விதவைக்கின்றது \(வதவைமாகாமில் நான் : பாகம் - 03\)](#)

02. [1987ம் ஆண்டு என் நினைவுக்குள் நுழைய முன்.. \(வதவை மாகாமில் நான் : பாகம் - 02\)](#)

01. [வதவை மாகாமில் நான் : மரணத்தின் முத்தமிட்ட என் நினைவுகள் அழிவதில்லை - \(வதவை மாகாமில் நான் : பாகம் - 01\)](#)